

Article Type: Original

Modeling the Relationship between Leadership Styles and Team Performance among Student-Athletes: Examining the Mediating Role of Psychological Climate and Team Cohesion

Abdollah Hemayattalab^{*1}, Azam Heidarzadeh², Nahideh Pourjamal³,
Mahdi Heydari⁴

1. Department of Physical Education, Mara. C., Islamic Azad University, Marand, Iran.

2. Department of Physical Education, Mak. C., Islamic Azad University, Maku, Iran.

3. M.A. in Corrective exercises, Ur. C., Islamic Azad University, Urmia, Iran.

4. Phd Student in Sport Management, Sport Science Faculty, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Received: 17/12/2025, **Revised:** 18/04/2026, **Accepted:** 21/04/2026

* Corresponding Author: Abdollah Hemayattalab, E-mail: Abdollah@iau.ac.ir

How to Cite: Hemayattalab, A., Heidarzadeh, A., Pourjamal, N. & Heydari, M. (2026). Modeling the relationship between leadership styles and team performance among student-athletes: Examining the mediating role of psychological climate and team cohesion. *Sport Psychology Studies*, 15(57), 176-183. In Persian

Extended Abstract

Background and Purpose

In the competitive and social context of school sports, student-athletes operate within the interplay of individual skills and team environments. Leadership styles, including transformational, democratic, and authoritarian approaches, along with the team's psychological climate and cohesion, significantly influence team performance. However, the mechanisms through which leadership affects team outcomes have received limited empirical attention.

Psychological climate which including athletes' shared perceptions of support, role clarity, interpersonal relationships, and established norms, may serve as a crucial mediator linking leadership behaviors to team cohesion and overall performance. Cohesion, reflecting coordination and alignment toward shared goals, further enhances task effectiveness and social integration within teams. Despite growing evidence connecting leadership to performance, few studies have examined the sequential mediating roles of

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

psychological climate and team cohesion in school sports. This study addresses this gap by investigating how different leadership styles influence student-athletes' team performance through these dual mediators. Findings are expected to advance theoretical understanding of leadership in youth sports while offering practical insights for coaches and sports programs aiming to foster supportive environments that enhance both cohesion and performance.

Materials and Methods

This study employed a cross-sectional correlational design to examine the relationships between leadership styles and team performance, focusing on the sequential mediating roles of perceived psychological climate and team cohesion among high school student-athletes. The sample comprised 300 student-athletes (193 males, 107 females) aged 15–18 years, all of whom had at least one season of participation in organized team sports. Leadership styles were assessed using the Multifactor Leadership Questionnaire (MLQ-5X), capturing transformational, transactional, and laissez-faire behaviors. Psychological climate was measured with the Perceived Motivational Climate in Sport-2 (PMCSQ-2), assessing task- and ego-oriented perceptions. Team cohesion was evaluated via the Group Environment Questionnaire (GEQ), and team performance was measured using the Team Performance Scale (TPS). All instruments demonstrated acceptable reliability (Cronbach's $\alpha = 0.84\text{--}0.91$) and were validated by experts. Data were collected during team sessions, with participants completing the questionnaires in a standardized order. Structural equation

modeling was conducted to test the hypothesized sequential mediation model, with bootstrapping (5,000 resamples) used to estimate 95% confidence intervals for indirect effects. Model fit was evaluated using CFI, TLI, RMSEA, and SRMR indices.

Findings

Descriptive analyses indicated positive and significant correlations among leadership, psychological climate, team cohesion, and team performance, with all variables demonstrating acceptable normality and internal consistency (Cronbach's $\alpha = 0.84\text{--}0.91$). Confirmatory factor analysis supported the four-factor measurement model, with standardized loadings ranging from 0.63 to 0.88 and adequate convergent and discriminant validity. Structural equation modeling revealed that transformational leadership significantly predicted psychological climate ($\beta = 0.46$, $p < 0.001$) and team cohesion ($\beta = .23$, $p < 0.001$). Psychological climate significantly influenced team cohesion ($\beta = 0.41$, $p < 0.001$) and team performance ($\beta = 0.26$, $p < 0.001$), while team cohesion positively predicted team performance ($\beta = 0.34$, $p < 0.001$). Notably, the direct effect of leadership on team performance became non-significant ($\beta = 0.09$, $p = .18$) when mediators were included, indicating full mediation. Bootstrapped analyses confirmed significant indirect effects of leadership on performance through psychological climate ($\beta = 0.12$), through team cohesion ($\beta = 0.08$), and via the sequential pathway through both mediators ($\beta = 0.06$), with a total indirect effect of $\beta = 0.26$. These results support a serial mediation model in which leadership indirectly enhances team

performance through psychological climate and team cohesion.

Conclusion

Findings demonstrate that effective leadership indirectly enhances team performance by fostering a positive psychological climate that strengthens both social and task cohesion. Transformational and democratic leadership behaviors such as articulating a clear vision, providing individualized support, encouraging participative decision-making, and reinforcing shared goals cultivate trust, fairness, and collaboration among athletes. These results support social identity and path-goal leadership theories by highlighting how collective perceptions of the team environment shape cohesion and performance outcomes. Notably, team cohesion emerges as a pivotal mechanism linking psychological climate to performance, emphasizing that high-performing teams rely not solely on individual talent or leadership, but on shared commitment to common goals. This study provides empirical evidence for a serial mediation model in which leadership impacts team performance indirectly via psychological climate and team cohesion. Cultivating a positive team environment enables adolescent athletes to thrive collectively, improving performance outcomes while supporting social and educational development. The core message of this study is that shared perceptions of the immediate work environment, e.g., psychological climate, serve as a powerful lever for team stability and performance. Leaders who actively cultivate a positive climate, characterized by support, role clarity, and shared goals, reap dual benefits:

they foster more cohesive, tightly connected teams and simultaneously reduce turnover intentions among team members. In essence, investing in a positive psychological environment is a direct and effective strategy to enhance team cohesion and, ultimately, improve organizational outcomes.

Key Words: Leadership Styles, Psychological Climate, Team Cohesion, Team Performance, Student-Athletes

Conflict of Interest

The authors have stated that there are no conflicts of interest.

Acknowledgments

The authors wish to thank all individuals and groups who assisted with this research.

نوع مقاله: پژوهشی اصیل

مدلسازی ارتباط سبک‌های رهبری با عملکرد تیمی دانش‌آموزان ورزشکار: بررسی نقش واسطه‌ای جو روانی و انسجام تیمی

عبدالله حمایت طلب^{۱*}، اعظم حیدرزاده^۲، ناهیده پورجمال^۳، مهدی حیدری^۴

۱. گروه تربیت بدنی واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران.
۲. استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد ماکو، دانشگاه آزاد اسلامی، ماکو، ایران.
۳. ارشد حرکات اصلاحی، گروه تربیت بدنی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.
۴. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۹/۲۶، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۵/۰۱/۲۹، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۲/۰۱

* Corresponding Author: Abdollah Hemayatlab, E-mail: Abdollah@iau.ac.ir

How to Cite: Hemayatlab, A., Heidarzadeh, A., Pourjamal, N. & Heydari, M. (2026). Modeling the relationship between leadership styles and team performance among student-athletes: Examining the mediating role of psychological climate and team cohesion. *Sport Psychology Studies*, 15(57), 176-183. In Persian

چکیده

هدف: هدف از این مطالعه بررسی نقش میانجی جو روانی و انسجام تیمی در رابطه بین سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی در دانش‌آموزان ورزشکار بود.

مواد و روش‌ها: طرح مطالعه حاضر همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. نمونه آماری شامل ۳۰۰ ورزشکار از رشته‌های ورزشی مختلف بود که به صورت نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شده و پرسشنامه‌های استاندارد را برای سنجش سبک‌های رهبری، جو روانی، انسجام تیمی و عملکرد تیمی تکمیل کردند. از نرم افزار ماکرو پروسس نسخه ۴ برای تحلیل آماری استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که روابط مثبت و معنی داری بین سبک رهبری با جو روانی ($r = 0.46$, $P < 0.001$)، انسجام تیمی ($r = 0.39$)، عملکرد تیمی ($r = 0.34$, $P < 0.001$) و عملکرد تیمی ($r = 0.41$, $P < 0.001$) وجود داشت. همچنین، جو روانی به طور مثبت و معنی داری با انسجام تیمی ($r = 0.48$, $P < 0.001$) و عملکرد تیمی ($r = 0.41$, $P < 0.001$) ارتباط داشت. نتایج تحلیل میانجی نشان داد که جو روانی و انسجام تیمی به طور کامل به عنوان میانجی در رابطه بین سبک رهبری و عملکرد تیمی عمل می‌کنند، با اثر غیرمستقیم قابل توجه ۰/۲۶ (۹۵٪ CI [۰/۱۸, ۰/۳۴]). با در نظر گرفتن این واسطه‌ها، تأثیر مستقیم رهبری بر عملکرد معنی‌دار نبود ($\beta = 0.08$, $p = 0.12$).

نتیجه‌گیری: این یافته‌ها بر اهمیت رهبری مؤثر در ایجاد یک فضای روانی مثبت تأکید می‌کنند که به نوبه خود انسجام و عملکرد تیمی را افزایش می‌دهد. پیامدهای این یافته‌ها برای مربیان، مدیران ورزشی و روانشناسان ورزشی قابل توجه است و نشان دهنده نیاز به استراتژی‌ها و مداخلاتی است که محیط‌های حمایتی و پویایی تیمی منسجم را ارتقا می‌دهند.

کلید واژه‌ها: سبک‌های رهبری، جو روانی، انسجام تیمی، عملکرد تیمی، دانش‌آموزان ورزشکار

مقدمه

در چشم‌انداز رقابتی و اجتماعی ورزش، دانش‌آموزان ورزشکار در تیم‌های ورزشی تحت تأثیر مهارت‌های فردی و محیطی خود عمل می‌کنند (صادقی‌پور، ۲۰۲۴). عواملی مانند سبک‌های رهبری مربیان و کاپیتان‌های تیم، فضای روانی گروه و سطح انسجام بین اعضا به طور قابل توجهی بر عملکرد ورزشی تأثیر می‌گذارند. با این حال، روش‌هایی که رهبری بر این نتایج تأثیر می‌گذارد اغلب به اندازه کافی بررسی نشده است (ایلکیم، ۲۰۲۴). به طور قابل توجه، فضای روانی-شامل برداشت‌های جمعی ورزشکاران از محیط تیم خود، از جمله حمایت، وضوح نقش‌ها، روابط بین فردی و هنجارهای تعیین شده-ممکن است به عنوان یک واسطه حیاتی که رفتارهای رهبری را به انسجام و عملکرد تیمی مرتبط می‌کند، عمل کند. این درک به‌ویژه برای دانش‌آموزان ورزشکار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا آنها مسئولیت‌های تحصیلی را در کنار تعهدات ورزشی خود انجام می‌دهند، توسعه اجتماعی و ورزشی را تجربه می‌کنند و درک می‌کنند که تعاملات تیمی آنها در شکل‌گیری هویت آنها نقش دارد (عبدالشاهی، ۲۰۲۴). در مطالعات گذشته سبک‌های مختلف رهبری در ورزش مانند دموکراتیک، استبدادی و تحول‌آفرین تعریف شده‌اند (لی و ویلانوا، ۲۰۲۳). پژوهش‌های اخیر نشان می‌دهد که رهبری دموکراتیک تأثیر مثبتی بر رابطه مربی-ورزشکار در ورزش مدارس دارد، در حالی که رهبری استبدادی فاقد مزایای مشابه است (لی و ویلانوا، ۲۰۲۳). همچنین، نشان داده شده است که رهبری تحول‌آفرین، که بر چشم‌انداز الهام‌بخش و ملاحظات فردی تأکید دارد، با افزایش انسجام تیمی مرتبط است. به عنوان مثال، اوه و یو (۲۰۲۳) نشان دادند که این رهبری به طور قابل توجهی انسجام تیمی را از طریق هنجارهای اجتماعی در بین ورزشکاران در ورزش‌های انفرادی و تیمی پیش‌بینی می‌کند. این یافته‌ها بر نقش سبک‌های رهبری در تقویت حس تعلق و اهداف مشترک ورزشکاران تأکید می‌کند.

علاوه بر این، یک فراتحلیل از شیوه‌های مربیگری، همبستگی قوی بین محیط‌های رهبری توانمندساز و افزایش رضایت و انسجام ورزشکاران را نشان داد (ژو و همکاران، ۲۰۲۴). علاوه بر این، رهبری مؤثر نه تنها روابط فوری را شکل می‌دهد، بلکه بر نتایج گسترده‌تر نیز تأثیر می‌گذارد، همانطور که ارتباط بین رفتارهای مثبت رهبری و بهبود عملکرد ورزشکار، که توسط عواملی مانند رابطه مربی-ورزشکار و کاهش خستگی روانی میانجی‌گری می‌شود، مشهود است (دانا و همکاران، ۲۰۲۲، ۲۰۲۳). این مجموعه شواهد، نقش حیاتی سبک‌های رهبری را به عنوان عناصر اساسی در پویایی تیم‌های ورزشی برجسته می‌کند.

جو روانی در ورزش شامل درک مشترک ورزشکاران در مورد محیط تمرین و رقابت آنها، از جمله وضوح نقش، سیستم‌های حمایتی، اعتماد بین هم‌تیمی‌ها و مربیان، هنجارهای تلاش و پیشرفت و فضای کلی گروه است. در حالی که این مفهوم عمده‌تاً در روانشناسی سازمانی مورد بررسی قرار گرفته است، کاربرد آن در ورزش به طور فزاینده‌ای شناخته شده است. به عنوان مثال، اسمیت (۲۰۲۵) نشان داد که تغییرات در درک ورزشکاران از جو روانی می‌تواند عملکرد تیمی را پیش‌بینی کند، که نشان‌دهنده یک حلقه بازخورد است که در آن جو بر عملکرد تأثیر می‌گذارد. علاوه بر این، مطالعات قبلی نشان داده‌اند که جو روانی مثبت با حمایت اجتماعی و تلاش بیشتر در بین ورزشکاران مرد دانشگاهی همبستگی دارد (حسینی و همکاران، ۲۰۲۱؛ گو و ژو، ۲۰۲۲). بنابراین، در تیم‌های ورزشی، جو روانی به عنوان یک مکانیسم حیاتی ظاهر می‌شود که از طریق آن رفتارهای رهبری، جو را شکل می‌دهند که متعاقباً بر انسجام تیمی و عملکرد کلی تأثیر می‌گذارد. بنابراین، بررسی نقش جو روانی به عنوان یک میانجی، به ویژه در حوزه دانش‌آموزان ورزشکار اهمیت دارد. این افراد با چالش‌های متمایزی مانند تطبیق مسئولیت‌های تحصیلی با تعهدات ورزشی، تغییر هویت و برآورده کردن انتظارات تعیین‌شده توسط مربیان و

سبک‌های رهبری، جو روانی و انسجام تیمی به طور همزمان نقش حیاتی در عملکرد تیمی دانش‌آموزان ورزشکار ایفا می‌کنند، زیرا هر یک بعدی مکمل و اثرگذار بر دیگری دارند. سبک رهبری مؤثر، به ویژه تحول‌آفرین و دموکراتیک، می‌تواند با ارائه حمایت، شفافیت نقش‌ها و تقویت اهداف مشترک، جو روانی مثبت را در تیم ایجاد کند؛ این جو روانی، به نوبه خود، احساس تعلق و تعهد به تیم را افزایش داده و انسجام اجتماعی و وظیفه‌ای اعضا را تقویت می‌کند. انسجام تیمی بالا باعث می‌شود همکاری بین اعضا بیشتر شود و توانایی تیم برای دستیابی به اهداف مشترک افزایش یابد. بنابراین، بررسی این سه متغیر کنار هم امکان درک فرآیندهای روانشناختی-اجتماعی را فراهم می‌کند که از طریق آن سبک‌های رهبری به عملکرد تیمی اثر می‌گذارد و نشان می‌دهد که موفقیت تیمی نه تنها ناشی از توانایی‌های فردی، بلکه از تعاملات هم‌افزای بین سبک رهبری، جو روانی و انسجام تیمی شکل می‌گیرد.

این مطالعه با بررسی این موضوع که چگونه سبک‌های مختلف رهبری - مانند تحول‌آفرین، دموکراتیک و استبدادی - از طریق دو مکانیسم متوالی بر عملکرد تیم‌های ورزشی دانش‌آموزی تأثیر می‌گذارند، قصد دارد شکاف موجود در ادبیات پژوهشی را پر کند. این مطالعه فرض می‌کند که سبک رهبری مؤثر، فضای روانی تیم را تقویت می‌کند که به نوبه خود انسجام تیمی را تقویت می‌کند. انتظار می‌رود این انسجام افزایش‌یافته منجر به بهبود نتایج عملکرد تیم شود. این پژوهش با بررسی این روابط، با روشن کردن ارتباط بین سبک رهبری و نتایج تیمی، به درک نظری کمک می‌کند و در عین حال بینش‌های عملی برای مربیان ارائه می‌دهد. بنابراین، هدف از مطالعه حاضر بررسی نقش میانجی جو روانی و انسجام تیمی در رابطه بین سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی دانش‌آموزان ورزشکار است. علاوه بر این، بررسی

هم‌تیمی‌ها مواجه هستند. در نتیجه، پویایی‌های درون محیط تیم نقش حیاتی در تأثیرگذاری بر عملکرد و توسعه کلی آنها ایفا می‌کند. با این حال، مطالعات تجربی کمی وجود دارد که به طور خاص بررسی کند که چگونه جو روانی به عنوان نقش میانجی رابطه بین رهبری و عملکرد تیمی در بین دانش‌آموزان ورزشکار است. در حالی که فراتحلیل‌های قبلی ارتباط مستقیمی بین رهبری و عملکرد تیمی نشان داده‌اند، به ندرت نقش میانجی جو روانی مورد بررسی قرار گرفته است.

علاوه بر این، انسجام تیمی، که اغلب به عنوان "چسبندگی" یک گروه توصیف می‌شود، به میزان هماهنگی اعضا در دستیابی به اهداف مشترک و برآورده کردن نیازهای اجتماعی‌شان اشاره دارد. این مفهوم به طور مداوم با عملکرد بهتر مرتبط بوده است، زیرا هماهنگی، ثبات، ارتباط و اثربخشی تیمی را تقویت می‌کند (کارون و همکاران، ۲۰۰۲). مطالعات اخیر، اهمیت انسجام تیمی را بیشتر مورد تأکید قرار داده و نشان می‌دهند که تیم‌هایی با انسجام بالا، مهارت‌های ذهنی و مدیریت استرس بهتری دارند (بای و دانا، ۲۰۱۳؛ مونوز و همکاران، ۲۰۲۳). در ورزش مدارس، نشان داده شده است که انسجام تیمی بر رابطه بین رهبری و نتایج عملکرد تأثیر می‌گذارد (وانگ و همکاران، ۲۰۲۴). با این حال، ضروری است که تشخیص دهیم انسجام تیمی به صورت خودبه‌خود ایجاد نمی‌شود؛ بلکه تحت تأثیر محیط تیمی، رفتارهای رهبری، هنجارهای تثبیت شده و پویایی‌های روانشناختی قرار می‌گیرد. بنابراین، ضروری است که عواملی که انسجام تیمی را شکل می‌دهند، از جمله عوامل روانشناختی، مورد بررسی قرار گیرند. همچنین، ضروری است که نقش میانجی انسجام تیمی در رابطه بین سبک‌های رهبری با عملکرد تیمی در ورزشکاران نوجوان مورد بررسی قرار گیرد.

مورد است که پاسخ‌دهندگان در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت به آنها امتیاز می‌دهند (۰ = به هیچ وجه، ۴ = اغلب، اگر نه همیشه). برای تعیین نمره برای هر یک از زیرمقیاس‌ها، میانگین نمره محاسبه شد. هرچه نمره بزرگتر باشد، فرد بیشتر به عنوان یک رهبر تحول‌آفرین شناخته می‌شود. پایایی این پرسشنامه توسط باقری و همکاران (۲۰۱۵) بررسی و آلفای کرونباخ آن ۰/۹۰ به دست آمد. روایی این پرسشنامه در مطالعه حاضر توسط خبرگان و متخصصان مورد تایید قرار گرفت. ضریب الفای کرونباخ آن نیز ۰/۹۱ به دست آمد.

پرسشنامه جو انگیزی ادراک‌شده در ورزش-۲ (PMCSQ-2) برای ارزیابی جو روانی استفاده شد (کاسترو-سانچز و همکاران، ۲۰۱۹). این پرسشنامه دارای ۳۳ سوال است که برداشت ورزشکاران (از ۱۲ سال به بالا) از محیط روانی ایجاد شده توسط مربیان را ارزیابی می‌کند. این پرسشنامه شامل دو بعد اصلی است: جو تکلیف محور شامل ۱۵ سوال، و جو خودمحور شامل ۱۸ سوال. پاسخ‌دهندگان، سؤالات را در مقیاس لیکرت ۵ امتیازی ارزیابی می‌کنند (از ۱ = کاملاً مخالفم تا ۵ = کاملاً موافقم). نمرات بالاتر نشان دهنده برداشت قوی‌تر از جو مربوطه است. جو تکلیف محور، تلاش، همکاری و رشد شخصی را در اولویت قرار می‌دهد، در حالی که جو خودمحور بر رقابت، مقایسه اجتماعی و قدردانی نابرابر تمرکز دارد. پایایی این پرسشنامه توسط طهماسبی بروجنی و همکاران (۲۰۰۳) بررسی و آلفای کرونباخ آن ۰/۸۸ به دست آمد. روایی این پرسشنامه در مطالعه حاضر توسط خبرگان و متخصصان مورد تایید قرار گرفت. ضریب الفای کرونباخ آن نیز ۰/۸۸ به دست آمد.

انسجام تیمی از طریق پرسشنامه محیط گروهی (GEQ) ارزیابی شد (گاریسیا-آلوارز و همکاران، ۲۰۲۵). این ابزار شامل ۱۸ گویه است که در چهار زیرمقیاس مجزا طبقه‌بندی می‌شوند: جذابیت فردی برای گروه-وظیفه،

همزمان این متغیرها بر اساس مبانی نظری رهبری تحول‌آفرین، نظریه مسیر-هدف و دیدگاه‌های اجتماعی-شناختی در باره پویایی گروه، امکان تحلیل جامع فرآیندهای روانشناختی و اجتماعی اثرگذار در تیم‌های ورزشی را فراهم می‌کند و مکانیزم‌های کلیدی در موفقیت تیمی را روشن می‌سازد.

روش پژوهش

طرح مطالعه حاضر همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود و به بررسی روابط بین سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی، با تمرکز بر نقش میانجی جو روانی و انسجام تیمی در بین دانش‌آموزان ورزشکار پرداخت. جامعه آماری شامل دانش‌آموزان ورزشکار از مقطع متوسطه دوم بود که حداقل یک فصل در ورزش‌های تیمی سازمان‌یافته شرکت داشته‌اند. نمونه آماری شامل ۳۰۰ دانش‌آموز ورزشکار (۱۹۳ پسر و ۱۰۷ دختر) بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. حجم نمونه با توجه به ماهیت مدل‌یابی معادلات ساختاری و بر اساس توصیه‌های روش‌شناختی (حداقل ۱۰ تا ۱۵ آزمودنی به ازای هر متغیر مشاهده‌شده و حداقل ۲۰۰ نفر برای برازش پایدار مدل) تعیین شد؛ بنابراین، نمونه ۳۰۰ نفری برای دستیابی به توان آماری مناسب و برازش قابل اعتماد مدل تعیین شد. ملاکهای ورود به مطالعه شامل موارد زیر بود: شرکت‌کنندگان باید اعضای فعال یک تیم مدرسه باشند، ۱۵ الی ۱۸ سال داشته باشند، و حداقل یک سال تجربه ورزشی تیمی داشته باشند. افرادی که شرایط فوق را دارا نبودند از نمونه آماری خارج شدند.

ابزار

سبک‌های رهبری مربیان با استفاده از پرسشنامه رهبری چند عاملی (MLQ-5X) ارزیابی شد (باجسار و بابیاک، ۲۰۲۲). این ابزار سه بعد کلیدی رهبری را اندازه‌گیری می‌کند: تحول‌آفرین، عمل‌گرا و عدم مداخله، که شامل ۴۵

دانش‌آموزان ورزشکار بودند، پرسشنامه‌ها در محیط تمرین تیمی توزیع شد تا همه اعضا به صورت همزمان و در شرایط یکسان بتوانند پاسخ دهند. همچنین، برای حفظ تمرکز و کیفیت پاسخ‌دهی، پرسشنامه‌ها در ابتدای جلسه تمرین و قبل از فعالیت‌های بدنی شدید پر شدند. شرکت‌کنندگان ابتدا پرسشنامه سبک رهبری را تکمیل کردند و سپس مقیاس جو روانی، معیار انسجام تیمی و پرسشنامه عملکرد تیمی را پاسخ دادند. علاوه بر این، داده‌های جمعیت‌شناختی شامل سن، جنسیت، نوع ورزش و سال‌های عضویت در تیم جمع‌آوری شد.

روش‌های تحلیل داده‌ها

تحلیل اولیه از مدل‌سازی معادلات ساختاری یا تحلیل مسیر برای بررسی اثر میانجی جو روانی و انسجام تیمی در چارچوب سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی استفاده شد. این مدل میانجی‌گری با هدف کمی‌سازی چندین رابطه انجام می‌شود: اول، تأثیر مستقیم سبک‌های رهبری بر جو روانی؛ دوم، تأثیر جو روانی بر انسجام تیمی؛ سوم، تأثیر انسجام بر عملکرد تیمی؛ و چهارم، مسیرهای غیرمستقیم از رهبری به عملکرد از طریق جو روانی و انسجام تیمی. قبل از انجام مدل‌سازی معادلات ساختاری، تحلیل‌های اولیه شامل آمار توصیفی، ماتریس‌های همبستگی، ارزیابی‌های پایایی (مانند آلفای کرونباخ) و تحلیل‌های عاملی تأییدی ابزارهای اندازه‌گیری انجام شد. برازش مدل با استفاده از شاخص‌های استاندارد، از جمله CFI، TLI، RMSEA و SRMR ارزیابی شد. علاوه بر این، از تکنیک‌های بوت‌استرپ، شامل ۵۰۰۰ نمونه‌گیری مجدد، برای ارزیابی اهمیت اثرات غیرمستقیم استفاده خواهد شد. مدل میانجی‌گری سریالی پیشنهادی با استفاده از AMOS نسخه ۲۸ و Micro PROCESS مدل ۴ ارزیابی شد.

یافته‌ها

جذابیت فردی برای گروه-اجتماعی، یکپارچگی گروهی-وظیفه و یکپارچگی گروهی-اجتماعی. پاسخ‌ها بر اساس مقیاس لیکرت ۹ درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۹ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شوند و نمره کل انسجام تیمی با محاسبه میانگین هر ۱۸ گویه به دست می‌آید؛ نمرات بالاتر نشان‌دهنده انسجام تیمی بیشتر و نمرات پایین‌تر بیانگر سطح پایین‌تر انسجام گروهی است. لازم به ذکر است که نسخه اصلی GEQ در ایران به‌طور مستقیم روان‌سنجی نشده است؛ با این حال، نسخه فارسی یا ابزارهای مشابه برگرفته از GEQ در پژوهش‌های قبلی مورد بررسی روان‌سنجی قرار گرفته و ضریب آلفای کرونباخ آن در این مطالعات بین ۰/۸۸ تا ۰/۹۱ گزارش شده است، که نشان‌دهنده پایایی مطلوب مقیاس است (عشقی و همکاران، ۲۰۱۵). در مطالعه حاضر نیز روایی محتوایی ابزار توسط خبرگان و متخصصان تأیید شد و ضریب پایایی آلفای کرونباخ آن ۰/۹۰ به دست آمد.

عملکرد تیم با استفاده از مقیاس عملکرد تیمی (TPS) ارزیابی شد (سیگالت و همکاران، ۲۰۱۳). این مقیاس جنبه‌های مختلفی مانند کارایی تیم، کیفیت خروجی و دستیابی به اهداف را در بر می‌گیرد و شامل ۶ سؤال است که هر یک بر اساس مقیاس لیکرت ۵ یا ۷ درجه‌ای (معمولاً ۱ = کاملاً مخالفم تا ۵ یا ۷ = کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شوند. نمرات بالاتر نشان‌دهنده عملکرد تیمی بهتر ادراک شده است. لازم به ذکر است که نسخه فارسی این پرسشنامه تاکنون در ایران روایی‌سنجی نشده است، با این حال، در پژوهش حاضر، روایی ابزار توسط خبرگان و متخصصان تأیید شد و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ اندازه‌گیری شد.

دستورالعمل

قبل از شروع جمع‌آوری داده‌ها، رضایت آگاهانه از همه شرکت‌کنندگان اخذ شد و به آن‌ها اطمینان داده شد که پاسخ‌ها محرمانه خواهد ماند. با توجه به اینکه آزمودنی‌ها

آمار توصیفی، ضرایب پایایی و همبستگی بین متغیرهای پژوهش در جدول ۱ آورده شده است. همبستگی‌ها نشان‌دهنده‌ی ارتباط مثبت و معناداری بین رهبری، جو روانی، انسجام تیمی و عملکرد تیمی هستند. علاوه بر این، همه متغیرها سطوح قابل قبولی از نرمال بودن را نشان

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	α	۱	۲	۳	۴
۱. سبک رهبری (تحول‌گرا)	۳/۹۴	۰/۶۱	۰/۹۱	-			
۲. جوّ روانی	۳/۸۲	۰/۵۷	۰/۸۸	۰/۴۶***	-		
۳. انسجام تیمی	۳/۹۶	۰/۵۹	۰/۹۰	۰/۳۹***	۰/۴۸***	-	
۴. عملکرد تیمی	۴/۰۱	۰/۶۳	۰/۸۴	۰/۳۴***	۰/۴۱***	۰/۴۵***	-

تحلیل عاملی تأییدی چهار عاملی شامل سبک رهبری، جو روانی، انسجام و عملکرد تیمی، برازش مدل رضایت بخشی را نشان داد، با $\chi^2(346) = 601.42$ ، $p < 0.001$ ، $CFI = 0.93$ ، $TLI = 0.96$ ، $SRMR = 0.045$ ، $RMSEA = 0.049$ ، $90\% CI$ بارهای استاندارد شده برای همه عوامل از 0.63 تا 0.88 متغیر بود، با سطح معنی داری در $p < 0.001$ علاوه بر این، پایایی های ترکیبی بین 0.85 و 0.93 متغیر بود، در حالی که مقادیر میانگین واریانس استخراج شده از 0.57 تا 0.71 متغیر بود که نشان دهنده اعتبار همگرایی قوی است. معیار فورنل-لارکر نیز از اعتبار تفکیکی پشتیبانی کرد، زیرا جذر AVE هر سازه از همبستگی آن با سایر سازه ها بیشتر بود.

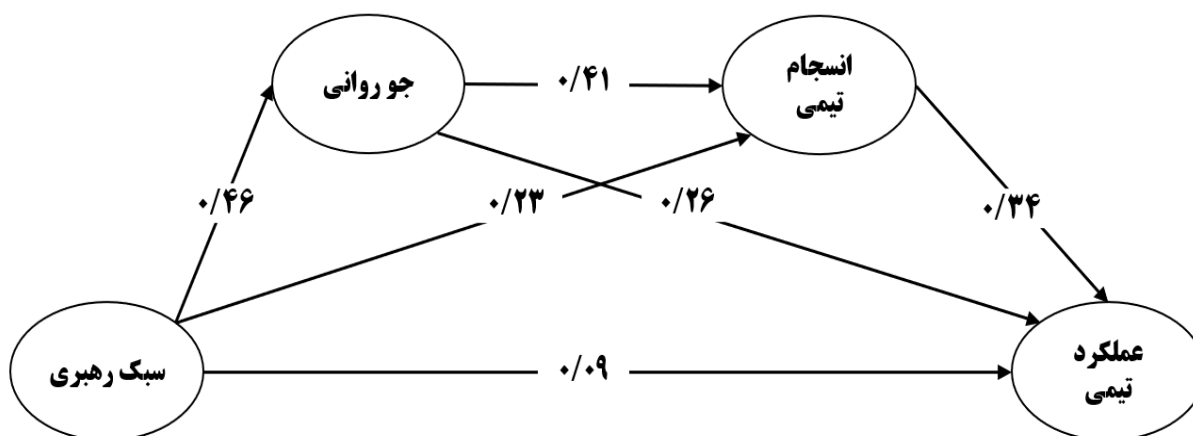
نتیجه		<i>P</i>	<i>T</i>	<i>SE</i>	<i>b</i>	مسیر مستقیم
پذیرش	< ۰/۰۰۱	۷/۶۳	۰/۰۶	۰/۴۶	سبک رهبری -> جو روانی	
پذیرش	< ۰/۰۰۱	۳/۳۲	۰/۰۷	۰/۲۳	سبک رهبری -> انسجام تیمی	
عدم پذیرش	۰/۱۸۲	۱/۳۴	۰/۰۷	۰/۰۹	سبک رهبری -> عملکرد تیمی	
پذیرش	< ۰/۰۰۱	۸/۲۰	۰/۰۵	۰/۴۱	جو روانی -> انسجام تیمی	
پذیرش	< ۰/۰۰۱	۳/۷۱	۰/۰۷	۰/۲۶	جو روانی -> عملکرد تیمی	
پذیرش	< ۰/۰۰۱	۵/۶۷	۰/۰۶	۰/۳۴	انسجام تیمی -> عملکرد تیمی	

نیز معنادار بود ($\beta = 0/06$, $t = 0/02$, $p = 0/11$, 95%). این یافته‌ها یک مدل میانجیگری سریالی را اثبات می‌کنند که نشان می‌دهد رهبری به طور غیرمستقیم از طریق جو روانی و انسجام تیمی بر عملکرد تیمی تأثیر می‌گذارد. مدل کمی در شکل ۱ آورده شده است. در نهایت، نتایج نشان داد که مدل میانجیگری سریالی دارای برازش مناسبی بود: $\chi^2(346) = 625/70$, $p < 0/001$, $CFI = 0/92$, $TLI = 0/92$, $RMSEA = 0/046$, $SRMR$.

نتایج بررسی مسیرهای غیرمستقیم در جدول ۳ آورده شده است. نتایج نشان داد که در حالی که تأثیر مستقیم سبک رهبری بر عملکرد تیمی معنادار نبود ($\beta = 0/09$), اثر غیرمستقیم سبک رهبری بر عملکرد تیمی از طریق جو روانی ($t = 1/34$, $p = 0/182$, $SE = 0/07$) و انسجام تیمی بود ($\beta = 0/06$, $t = 0/19$, 95%) و علاوه، اثر غیرمستقیم سریالی، $\beta = 0/03$, $t = 0/14$, 95%). بنابراین، متعاقباً تأثیر بر انسجام تیمی و در نهایت عملکرد تیمی پیروی می‌کند.

جدول ۳- مدل اثرات غیرمستقیم بوت‌استرپ شده برای میانجیگری

مسیر غیر مستقیم	اثر (β)	Boot SE	CI 95% (پایین، بالا)	معنی داری
سبک رهبری -> جو روانی -> عملکرد تیمی	0/12	0/03	[0/19, 0/06]	0/002
سبک رهبری -> انسجام تیمی -> عملکرد تیمی	0/08	0/03	[0/14, 0/03]	0/08
سبک رهبری -> جو روانی -> انسجام تیمی -> عملکرد تیمی	0/06	0/02	[0/11, 0/02]	0/01
اثر غیرمستقیم کل	0/26	0/04	[0/34, 0/18]	0/001
اثر مستقیم	0/09	0/07	[0/22, 0/04]	0/182
اثر کل	0/35	0/06	[0/47, 0/23]	0/001

شکل ۱. مدل کمی مطالعه

داد که رهبری توانمندساز با ایجاد یک فضای حمایتی، به طور مداوم رضایت و انسجام تیمی را در ورزشکاران افزایش می‌دهد.

یافته‌های مطالعه حاضر از نظریه مسیر-هدف رهبری (هاوس، ۱۹۹۶) پشتیبانی می‌کند، که ادعا می‌کند رهبران با شفاف‌سازی نقش‌ها و تقویت محیط‌هایی که موفقیت را ارتقا می‌دهند، تجربیات پیروان خود را شکل می‌دهند (داره و سلیم، ۲۰۲۲). در حوزه ورزش، این نشان می‌دهد که رفتارهای رهبری که توسط مربیان نشان داده می‌شود، به طور قابل توجهی بر ارتباطات، انصاف و انگیزه - اجزای اساسی جو روانی - تأثیر می‌گذارد. در نتیجه، این نتایج دامنه مطالعات سازمانی (براون و لای، ۱۹۹۶) را در زمینه‌های ورزشی گسترش می‌دهد و تأکید می‌کند که برداشت‌های جمعی ورزشکاران از محیط تیمی‌شان نقش مهمی در رابطه بین رهبری و نتایج عملکرد ایفا می‌کند. همچنین، یافته‌های این مطالعه مبنی بر ارتباط معنی‌دار بین جو روانی و انسجام تیمی، چگونگی تأثیر قابل توجه ادراک ورزشکاران از محیط خود بر احساس وحدت و تعلق آنها را برجسته می‌کند. جوی که با اعتماد، ارتباط باز و احترام متقابل مشخص می‌شود، همسویی ورزشکاران با اهداف تیمی را افزایش داده و انسجام اجتماعی و وظیفه‌ای بیشتری را تقویت می‌کند. این یافته، با نتایج ژو و همکاران (۲۰۲۴) و گو و ژو (۲۰۲۲) همسو است، که نشان می‌دهد محیط‌های حمایتی، ارتباطات بین فردی قوی‌تر و تلاش‌های جمعی را در بین ورزشکاران دانشگاهی ترویج می‌دهند. علاوه بر این، اسمیت (۲۰۲۵) دریافت که تغییرات در جو روانی ادراک شده می‌تواند عملکرد ارزیابی شده توسط مربی را پیش‌بینی کند، که نشان می‌دهد جو روانی نه تنها به عنوان زمینه‌ساز انسجام تیمی، بلکه به عنوان پیش‌بینی‌کننده اثربخشی تیمی نیز عمل می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه با هدف بررسی نقش میانجی جو روانی و انسجام تیمی در رابطه بین سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی در دانش‌آموزان ورزشکار انجام شد. با بهره‌گیری از نظریه‌های رهبری تحول‌آفرین و دموکراتیک، و همچنین دیدگاه‌های اجتماعی-شناختی در مورد پویایی گروه، این مطالعه یک مدل میانجیگری سریالی توسعه داد. این مدل فرض می‌کند که رهبری مؤثر، جو روانی مثبتی را پرورش می‌دهد که به نوبه خود انسجام تیمی را افزایش داده و در نهایت عملکرد تیم را تقویت می‌کند. یافته‌ها فرضیه‌های پژوهش را تأیید کردند و نشان دادند که رهبری به طور غیرمستقیم از طریق جو روانی و انسجام تیمی بر عملکرد تیمی تأثیر می‌گذارد. نکته قابل توجه این است که تأثیر مستقیم رهبری بر عملکرد، زمانی که میانجی‌ها در نظر گرفته شدند، معنی‌دار نبود، که نشان‌دهنده یک اثر میانجیگری سریالی کامل است.

یافته‌ها نشان داد سبک رهبری تأثیر مثبتی بر فضای روانی دارد، با مطالعات قبلی که بر تأثیر مربیان و رهبران بر برداشت ورزشکاران از محیط تیمی‌شان تأکید دارند، همخوانی دارد. رفتارهای رهبری مانند سبک‌های تحول‌آفرین و دموکراتیک - که با توانایی انتقال یک چشم‌انداز روشن، ارائه حمایت فردی و تقویت تصمیم‌گیری مشارکتی نشان داده می‌شوند - تمایل به پرورش فضایی دارند که با اعتماد، حمایت و حس مشترک هدف مشخص می‌شود. این یافته با نتایج لی و ویلانوتوا (۲۰۲۳) مبنی بر اینکه رهبری دموکراتیک یک محیط احساسی و انگیزشی مثبت را در بین ورزشکاران دانشگاهی ایجاد می‌کند، و همچنین با نتایج اوه و یو (۲۰۲۳) مبنی بر اینکه رهبری تحول‌آفرین هنجارهای اجتماعی و اثربخشی جمعی را افزایش می‌دهد، همخوانی دارد. علاوه بر این، یک فراتحلیل توسط وو و همکاران (۲۰۲۲) نشان

یافته‌ها از یک مدل چند سطحی از پویایی تیمی در ورزش حمایت می‌کند، که در آن رفتار رهبری در سطح مربی یا رهبر قرار دارد، جو روانی منعکس کننده برداشت‌های مشترک در گروه است و انسجام و عملکرد تیمی در سطح نتیجه تیمی آشکار می‌شوند. این نتایج با یافته‌های مثل و همکاران (۲۰۲۰) همسو است که نشان داد رهبری تحول‌آفرین به طور غیرمستقیم از طریق میانجی‌های انگیزشی و اجتماعی بر موفقیت تیم تأثیر می‌گذارد. در نتیجه، این مطالعه با گنجاندن صریح جو روانی به عنوان زمینه‌ساز انسجام تیمی، مدل‌های موجود را توسعه می‌دهد، مفهومی که در روانشناسی ورزشی در مقایسه با مطالعات سازمانی کمتر مورد تأکید قرار گرفته است.

در نهایت، مطالعه حاضر دارای محدودیت‌هایی است که باید مورد توجه قرار گیرد. اولاً، طراحی مقطعی مطالعه، توانایی نتیجه‌گیری علی را محدود می‌کند و استفاده از روش‌های طولی یا تجربی می‌تواند تأثیر سبک‌های رهبری بر جو روانی، انسجام و عملکرد تیمی را بهتر روشن کند. ثانیاً، تکیه بر ابزارهای خودگزارشی ممکن است منجر به سوگیری مطلوبیت اجتماعی شود و برداشت شرکت‌کنندگان را تحت تأثیر قرار دهد. ثالثاً، برخی متغیرهای مداخله‌گر مهم، مانند تفاوت‌های فردی، انگیزه شخصی، سبک ورزش یا ویژگی‌های تیم، در این مطالعه کنترل نشدند و می‌توانند بر نتایج اثرگذار باشند. علاوه بر این، تمرکز بر دانش‌آموزان ورزشکار یک منطقه جغرافیایی ممکن است تعمیم‌پذیری یافته‌ها را محدود کند و نشان‌دهنده نیاز به تکرار مطالعه در ورزش‌های مختلف، سطوح رقابتی و زمینه‌های فرهنگی متفاوت است. مطالعات آینده می‌توانند با ترکیب داده‌های چندمنبعی، مانند رتبه‌بندی مربیان و همسالان، به همراه شاخص‌های عملکرد عینی و رفتاری، ارزیابی جامع‌تری از روابط بین رهبری، جو روانی، انسجام و عملکرد تیمی ارائه دهند. همچنین، بررسی عوامل تعدیل‌کننده مانند جنسیت، نوع

نظریه هویت اجتماعی چارچوبی برای درک این یافته‌ها ارائه می‌دهد و نشان می‌دهد که درک مشترک از محیط تیم، هویت جمعی و همکاری بین اعضا را افزایش می‌دهد. یک جو روانشناختی مثبت به عنوان یک نیروی منسجم عمل می‌کند و هم انسجام وظیفه‌ای را که به تعهد مشترک به اهداف مشترک اشاره دارد و هم انسجام اجتماعی را که با جذابیت بین فردی بین اعضای تیم مشخص می‌شود، تقویت می‌کند. انسجام تیمی همواره به عنوان یک پیش‌بینی‌کننده مهم عملکرد تیمی ثابت شده است، که با مطالعات گسترده‌ای که اهمیت آن را در زمینه‌های ورزشی برجسته می‌کنند، همسو است (کارون و همکاران، ۲۰۰۲؛ گارسیا-آلوارز و همکاران، ۲۰۲۵). مطالعه حاضر این مفهوم را تقویت می‌کند که انسجام اجتماعی و وظیفه‌ای برای دانش‌آموزان ورزشکار ضروری است، که می‌بایست در بین چالش‌های تحصیلی و ورزشی، به طور مؤثر همکاری کرده و روابط مثبت را تقویت کنند. اثرات مفید انسجام بر عملکرد تیمی را می‌توان از طریق نظریه اثربخشی جمعی توضیح داد، که فرض می‌کند تیم‌های منسجم، ارتباطات بهبود یافته، تاب‌آوری بیشتر تحت فشار و بازیابی سریع‌تر از شکست‌ها را نشان می‌دهند. در تأیید این موضوع، وانگ و همکاران (۲۰۲۴) نشان دادند که انسجام بر رابطه بین رهبری مستبدانه و مشارکت در بازیکنان بسکتبال دانشگاهی تأثیر می‌گذارد. در مجموع، این یافته‌ها نشان می‌دهد که انسجام تیمی نه تنها به عنوان محصول رهبری و جو روانی تیم، بلکه به عنوان یک مکانیسم مهم که عملکرد تیم را افزایش می‌دهد، عمل می‌کند.

یافته اصلی این مطالعه این بود که جو روانی و انسجام تیمی به طور عوامل سریالی برای میانجیگری رابطه بین رهبری و عملکرد تیمی عمل می‌کنند. یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد که رهبری مؤثر، جو روانی مثبتی را پرورش می‌دهد که به نوبه خود انسجام تیمی را افزایش داده و در نهایت عملکرد تیمی را تقویت می‌کند. این

ورزش و جهت‌گیری فرهنگی و بهره‌گیری از رویکردهای کیفی می‌تواند فهم بهتری از چگونگی درک ورزشکاران از رفتارهای رهبری و اثر آن بر جو مثبت تیم ارائه کند.

این پژوهش به بررسی نقش میانجی جو روانی و انسجام تیمی بر رابطه بین سبک‌های رهبری و عملکرد تیمی در دانش‌آموزان ورزشکار پرداخت. یافته‌های مطالعه حاضر از یک مدل میانجیگری سریالی حمایت می‌کنند که نشان می‌دهد رهبری به طور غیرمستقیم از طریق جو روانی و انسجام تیمی بر عملکرد تیمی تأثیر می‌گذارد. به طور خاص، رفتارهای رهبری تحول‌آفرین و دموکراتیک به طور قابل توجهی درک ورزشکاران از یک محیط تیمی حمایتی را افزایش می‌دهد که به نوبه خود انسجام اجتماعی و وظیفه‌ای را تقویت می‌کند. این پژوهش تأکید می‌کند که جو روانی به عنوان یک میانجی معنی‌دار عمل می‌کند و با تأکید بر اهمیت برداشتهای مشترک از انصاف، حمایت و اعتماد بین ورزشکاران، شکاف بین رهبری و انسجام را پر می‌کند. علاوه بر این، یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که انسجام تیمی ارتباط نزدیکی با عملکرد دارد، که نشان می‌دهد تیم‌های موفق نه تنها به دلیل استعداد یا رهبری فردی، بلکه از طریق تعهد جمعی به اهداف مشترک پیشرفت می‌کنند. نکته قابل توجه این است که تأثیر مستقیم رهبری بر عملکرد هنگام در نظر گرفتن نقش‌های میانجی جو روانی و انسجام تیمی غیرمعنی‌دار می‌شود و این نشان می‌دهد که رهبری مؤثر در درجه اول از طریق مسیرهای روانشناختی-اجتماعی به نتیجه می‌رسد. در مجموع، این یافته‌ها نشان می‌دهد که رهبری زمانی بیشترین تأثیر را دارد که فضای تیمی مثبتی را پرورش دهد، که نه تنها انسجام و عملکرد تیمی را افزایش می‌دهد، بلکه از بهزیستی و انگیزش دانش‌آموزان ورزشکاری که مسئولیت‌های تحصیلی و ورزشی خود را مدیریت می‌کنند، نیز پشتیبانی می‌کند.

نتایج این مطالعه اهمیت کاربردی چشمگیری دارند، زیرا نشان می‌دهند که رفتارهای رهبری تحول‌آفرین و دموکراتیک نه تنها جو روانی تیم و انسجام اجتماعی-وظیفه‌ای را تقویت می‌کنند، بلکه عملکرد کلی تیم و رفاه دانش‌آموزان ورزشکار را نیز بهبود می‌بخشند. برای مربیان و رهبران تیم، این یافته‌ها نشان می‌دهند که ایجاد محیطی حمایت‌کننده با وضوح نقش، بازخورد سازنده، مشارکت فعال ورزشکاران و توجه فردی می‌تواند باعث افزایش انگیزه، همکاری و تلاش تیمی شود. برای روانشناسان و مشاوران ورزشی، نتایج این مطالعه اهمیت ارزیابی مداوم جو روانی و انسجام تیمی را برجسته می‌کند و نشان می‌دهد که مداخلات روانشناختی یا جلسات مشاوره‌ای که به بهبود ارتباطات، اعتماد و تعاملات مثبت در تیم کمک می‌کنند، می‌توانند اثرات مستقیم بر عملکرد تیمی داشته باشند. علاوه بر این، آموزش‌های مهارتی برای توسعه رهبری مؤثر و فعالیت‌های هدفمند تیم‌سازی که با مسئولیت‌های تحصیلی و ورزشی هماهنگ هستند، می‌توانند از مزایای محیط تیمی مثبت بهره بیشتری ببرند و رفاه کلی ورزشکاران را ارتقا دهند.

نتایج این مطالعه اهمیت کاربردی مهمی دارند، زیرا نشان می‌دهند که رفتارهای رهبری تحول‌آفرین و دموکراتیک نه تنها جو روانی تیم و انسجام اجتماعی-وظیفه‌ای را تقویت می‌کنند، بلکه عملکرد کلی تیم و بهزیستی دانش‌آموزان ورزشکار را نیز بهبود می‌بخشند. برای مربیان و رهبران تیم، این یافته‌ها نشان می‌دهند که ایجاد محیطی حمایت‌کننده با وضوح نقش، بازخورد سازنده، مشارکت فعال ورزشکاران و توجه فردی می‌تواند باعث افزایش انگیزه، همکاری و تلاش تیمی شود. برای روانشناسان و مشاوران ورزشی، نتایج این پژوهش اهمیت ارزیابی مداوم جو روانی و انسجام تیمی را برجسته می‌کند و نشان می‌دهد که مداخلات روانشناختی یا جلسات مشاوره‌ای که به بهبود ارتباطات، اعتماد و تعاملات مثبت

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

تشکر و قدردانی

از کلیه افراد یا گروه‌هایی که در انجام پژوهش همکاری داشته‌اند تشکر و قدردانی می‌گردد.

در تیم کمک می‌کنند، می‌توانند اثرات مستقیم بر عملکرد تیمی داشته باشند. علاوه بر این، آموزش‌های مهارتی برای توسعه سبک رهبری مؤثر و فعالیت‌های هدفمند تیم‌سازی که با مسئولیت‌های تحصیلی و ورزشی هماهنگ هستند، می‌توانند از مزایای محیط تیمی مثبت بهره بیشتری ببرند و رفاه کلی ورزشکاران را ارتقا دهند.

References

1. Bagheri, R., Sohrabi, Z., & Moradi, E. (2015). Psychometric properties of Persian version of the multifactor leadership questionnaire (MLQ). *Medical journal of the Islamic Republic of Iran*, 29, 256.
2. Bai, N., & Dana, A. (2013). The relationship between coaching behaviors and athletes' burnout in Golestan province futsal super league players. *European Journal of Experimental Biology*, 3(6), 111-114.
3. Bajcar, B., & Babiak, J. (2022). Transformational and Transactional Leadership in the Polish Organizational Context: Validation of the Full and Short Forms of the Multifactor Leadership Questionnaire. *Frontiers in Psychology*, 13, 908594. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.908594>
4. Brown, S. P., & Leigh, T. W. (1996). A new look at psychological climate and its relationship to job involvement, effort, and performance. *Journal of Applied Psychology*, 81(5), 358-368. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.81.5.358>
5. Carron, A. V., Colman, M., Wheeler, J., & Stevens, D. E. (2002). Cohesion and performance in sport: A meta-analytic review. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 24(2), 168-188. <https://doi.org/10.1123/jsep.24.2.168>
6. Castro-Sánchez, M., Zurita-Ortega, F., García-Marmol, E., & Chacón-Cuberos, R. (2019). Motivational Climate in Sport Is Associated with Life Stress Levels, Academic Performance and Physical Activity Engagement of Adolescents. *International Journal of Environmental Research & Public Health*, 16(7), 1198. <https://doi.org/10.3390/ijerph16071198>
7. Dana, A., Shahir, V. A., & Ghorbani, S. (2022). The impact of mindfulness and mental skills protocols on athletes' competitive anxiety. *Biomedical Human Kinetics*, 14(1), 135-142. <https://doi.org/10.2478/bhk-2022-0017>
8. Dana, A., Shojaei, V., & Ghorbani, S. (2023). The Relationship of Grit with Mental Toughness and Emotional Intelligence (EQ) of Elite Athletes. *Sport Psychology Studies*, 12(44), 1-22. In Persian <https://doi.org/10.22089/spsvj.2019.6484.1686>
9. Dare, P. S., & Saleem, A. (2022). Toward Success While Tackling the Change in A Pandemic Age: Path-Goal Theory Leadership as a Win-Win Gadget. *Frontiers in Psychology*, 13, 944145. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.944145>
10. Eshghi, M. A., Kordi, R., Memari, A. H., Ghaziasgar, A., Mansournia, M. A., & Zamani Sani, S. H. (2015). Validity and Reliability of Farsi Version of Youth Sport Environment Questionnaire. *Journal of Sports Medicine*, 2015, 985283. <https://doi.org/10.1155/2015/985283>
11. García-Álvarez, J. M., García-Sánchez, A., Molina-Rodríguez, A., Suárez-Cortés, M., & Díaz-Agea, J. L. (2025). Validation of the Group Environment Questionnaire (GEQ) in a Simulated Learning Environment. *Nursing Reports*, 15(5), 154. <https://doi.org/10.3390/nursrep15050154>
12. Gu, S., & Xue, L. (2022). Relationships among Sports Group Cohesion, Psychological Collectivism, Mental Toughness and Athlete Engagement in Chinese Team Sports Athletes. *International Journal of Environmental Research & Public Health*, 19(9), 4987. <https://doi.org/10.3390/ijerph19094987>
13. Hosseini, F. B., Charbaghi, Z., Poshtiban, K., Gholidahaneh, M., & Ghorbani, S. (2021). Self-Esteem, Goal Orientation, Physical Self-Efficacy, and Health- Related Physical Fitness among Athletic and Non-Athletic Middle-School Students: a Comparative Study. *International*

- Journal of School Health*, 8(4), 234-240.
<https://doi.org/10.30476/intjsh.2021.92872.1179>
14. Ilkim, M. (2024). Associations between Resilience and the Rehabilitation's Beliefs among Injured Student-Athletes: Mediating Role of Social Support. *Physical Activity in Children*, 1(2), 55-60.
<https://doi.org/10.61186/pach.2024.486723.1036>
15. Li, J., & Villanueva, L. E. (2023). Coach leadership behavior and student-athlete performance: Towards a university sports leadership program. *Journal of Education & Educational Research*, 5(2), 45-60.
<https://doi.org/10.54097/vmhed988>
16. Maechel, C., Loughhead, T. M., & Beckmann, J. (2020). The Testing of a Four-Dimensional Model of Athlete Leadership and Its Relation to Leadership Effectiveness. *Frontiers in Psychology*, 11, 1361.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01361>
17. Muñoz, A. R., Vega-Díaz, M., & González-García, H. (2023). Team Cohesion Profiles: Influence on the Development of Mental Skills and Stress Management. *Journal of Sports Science & Medicine*, 22(4), 637-644.
<https://doi.org/10.52082/jssm.2023.637>
18. Oh, Y., & Yoo, J.-I. (2023). Team cohesion in individual/team sports athletes: transformational leadership and the role of social norms. *Healthcare*, 11(6), 792.
<https://doi.org/10.3390/healthcare11060792>
19. Sadeghi Pour, N. (2024). Relationships between Mental Toughness with Academic and Sport Performance in Athletic Students: Mediating Role of Mindfulness and Self-efficacy. *Physical Activity in Children*, 1(2), 21-28.
<https://doi.org/10.61186/PACH.2024.480579.1027>
20. Sigalet, E., Donnon, T., Cheng, A., Cooke, S., Robinson, T., Bissett, W., & Grant, V. (2013). Development of a team performance scale to assess undergraduate health professionals. *Academic medicine : journal of the Association of American Medical Colleges*, 88(7), 989-996.
<https://doi.org/10.1097/ACM.0b013e318294fd45>
21. Smith, S. M. (2025). Temporal associations between psychological climate and coach-rated team performance in sport. *Scientific Journal of Sport & Performance*, 5(1), 70-81.
<https://doi.org/10.55860/OKDG8774>
22. Tahmasebi Boroujeni, S., Shahbazi, M., & Salehi, K. (2003). Study the validity and reliability of the Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire-2 (PMCSQ-2) for Iranian athletes. *Journal of Research in Sport Management & Motor Behavior*, 6, 29-46.
23. Wang, L., Xu, J., & Liu, Y. (2024). The impact of team cohesion on athlete engagement in collegiate basketball leagues: The moderating role of paternalistic leadership. *Frontiers in Psychology*, 15, 1473506.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1473506>
24. Wu, M., Kader Cassim, F. A., Priambodo, A., & Ko, C. (2022). Psychological Capital's impact on the leadership-organizational climate preference relationship in potential leaders ~ A study comparing teachers and sportsmen~. *Heliyon*, 8(5), e09310.
<https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2022.e09310>
25. Zhu, Y., Wang, M., Cruz, A. B., & Kim, H.-D. (2024). Systematic review and meta-analysis of Chinese coach leadership and athlete satisfaction and cohesion. *Frontiers in Psychology*, 15, 1385178.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1385178>